

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

z 22. novembra 2023 *

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Riešenie krízovej situácie banky Banco Popular Español – Rozhodnutie SRB o zamietnutí vyplatenia náhrady akcionárom a veriteľom, v súvislosti s ktorými sa vykonali opatrenia na riešenie krízovej situácie – Ocenenie rozdielu v zaobchádzaní – Nezávislosť hodnotiteľa“

Vo veci T-304/20,

Laura Molina Fernández, bydliskom v Madride (Španielsko), v zastúpení: S. Rodríguez Bajón, A. Gómez-Acebo Dennes a A. Ruiz Ojeda, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: M. Fernández Rupérez, A. Lapresta Bienz, L. Forestier a J. Rius Riu, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci H.-G. Kamann, F. Louis, V. Del Pozo Espinosa de los Monteros a L. Hesse, advokáti,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: A. Gavela Llopis, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastník konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

na poradách v zložení: predseda komory M. van der Woude, sudcovia G. De Baere (spravodajca), G. Steinfatt, K. Kecsmár a S. Kingston,

tajomník: P. Nuñez Ruiz, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 8. septembra 2022,

* Jazyk konania: španielčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Žalobkyňa Laura Molina Fernández sa svojou žalobou založenou na článku 263 ZFEÚ domáha zrušenia rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) SRB/EES/2020/52 zo 17. marca 2020 o tom, či je potrebné vyplatiť náhradu akcionárom a veriteľom, v súvislosti s ktorými sa vykonali opatrenia na riešenie krízovej situácie týkajúce sa banky Banco Popular Español S.A. (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Žalobkyňa bola akcionárom banky Banco Popular Español (ďalej len „Banco Popular“) pred prijatím programu riešenia jej krízovej situácie.
- 3 Dňa 7. júna 2017 bolo na výkonnom zasadnutí SRB prijaté rozhodnutie SRB/EES/2017/08 o prijatí programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español (ďalej len „program riešenia krízovej situácie“) na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).
- 4 Pred prijatím programu riešenia krízovej situácie 23. mája 2017 uzatvorila SRB na základe verejného obstarávania zmluvu so spoločnosťou Deloitte Réviseurs d'Entreprises ako hodnotiteľom (ďalej len „hodnotiacia spoločnosť“) v rámci prípravy prípadného riešenia krízovej situácie banky Banco Popular. S hodnotiacou spoločnosťou bola na základe výberového konania uzatvorená osobitná zmluva podľa viacnásobnej rámcovej zmluvy o poskytovaní služieb, ktorú SRB podpísala so šiestimi spoločnosťami, vrátane hodnotiacej spoločnosti. V súlade s osobitnou zmluvou bolo úlohou hodnotiacej spoločnosti vykonať ocenenie banky Banco Popular pred prípadným riešením krízovej situácie, ako aj ocenenie rozdielu v zaobchádzaní stanoveného v článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014 po prípadnom riešení krízovej situácie.
- 5 Dňa 5. júna 2017 SRB schválila prvé ocenenie podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014, ktorého cieľom bolo poskytnúť informácie na účely určenia, či sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízovej situácie, vymedzené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.
- 6 Dňa 6. júna 2017 hodnotiacia spoločnosť predložila SRB druhé ocenenie (ďalej len „ocenenie 2“) vypracované podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014. Cieľom ocenenia 2 bolo odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania, ktoré by sa na akcionárov a veriteľov vzťahovalo v prípade, že by Banco Popular bola subjektom bežného konkurzného konania, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, pričom tieto informácie umožňovali SRB určiť komerčné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti.

- 7 V programe riešenia krízovej situácie sa SRB vzhľadom na to, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 boli splnené, rozhodla začať riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular. SRB rozhodla o odpise a konverzii kapitálových nástrojov banky Banco Popular podľa článku 21 nariadenia č. 806/2014 a uplatnení nástroja odpredaja obchodnej činnosti podľa článku 24 nariadenia č. 806/2014 prevodom akcií na nadobúdateľa.
- 8 SRB rozhodla o zrušení 100 % akcií banky Banco Popular, o vykonaní konverzie a odpísaní celej výšky istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 vydaných bankou Banco Popular a o vykonaní konverzie celej výšky istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 2 vydaných bankou Banco Popular na „nové akcie II“. Na základe transparentného a otvoreného procesu predaja, ktorý uskutočnil španielsky orgán poverený riešením krízových situácií *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (FROB, Fond pre riadenú reštrukturalizáciu bankových inštitúcií, Španielsko), boli „nové akcie II“ prevedené na banku Banco Santander SA za kúpnu cenu vo výške jedno euro. Banco Santander sa následne stala 28. septembra 2018 na základe zlúčenia univerzálnym právnym nástupcom banky Banco Popular.
- 9 Dňa 7. júna 2017 prijala Komisia rozhodnutie (EÚ) 2017/1246, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízovej situácie banky Banco Popular (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15).
- 10 Dňa 14. júna 2018 hodnotiaca spoločnosť predložila SRB ocenenie rozdielu v zaobchádzaní, upravené v článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014, ktoré vykonala s cieľom určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, subjektom bežného konkurzného konania (ďalej len „ocenenie 3“). Dňa 31. júla 2018 hodnotiaca spoločnosť zaslala SRB addendum k tomuto oceneniu, ktoré obsahovalo opravu určitých formálnych chýb.
- 11 Hodnotiaca spoločnosť v ocenení 3 odhadla zaobchádzanie, ktoré by sa na dotknutých akcionároch a veriteľoch vzťahovalo, keby Banco Popular v čase prijatia programu riešenia krízovej situácie vstúpila do bežného konkurzného konania. Toto posúdenie vykonala v rámci scenára likvidácie na základe *Ley 22/2003 Concursal* (zákon č. 22/2003 o konkurze) z 9. júla 2003 (BOE č. 164 z 10. júla 2003, s. 26905).
- 12 Hodnotiaca spoločnosť uviedla, že hypotetický scenár likvidácie bol vypracovaný na základe neauditovaných finančných informácií zo 6. júna 2017, alebo ak neboli k dispozícii, z 31. mája 2017. Domnievala sa, že začatie bežného konkurzného konania voči banke Banco Popular dňa 7. júna 2017 by viedlo k neplánovanej likvidácii. Na účely posúdenia hodnoty speňaženia majetku zohľadnila hodnotiaca spoločnosť tri alternatívne časové scenáre likvidácie, a to 18 mesiacov, 3 roky a 7 rokov, pričom každý z nich zahŕňal najlepšiu a najhoršiu hypotézu. Dospela k záveru, že v prípade dotknutých akcionárov a podriadených veriteľov sa v rámci bežného konkurzného konania nebolo možné očakávať žiadne vymoženie ani v jednej z týchto hypotéz a teda neexistoval rozdiel v zaobchádzaní v porovnaní so zaobchádzaním vyplývajúcim z opatrenia na riešenie krízovej situácie.
- 13 Dňa 6. augusta 2018 uverejnila SRB na svojej internetovej stránke svoje stanovisko z 2. augusta 2018 k predbežnému rozhodnutiu o otázke, či je alebo nie je potrebné vyplatiť akcionárom a veriteľom, pri ktorých sa zmenili opatrenia na riešenie krízových situácií týkajúce sa banky Banco Popular náhradu, a o začatí konania vo veci práva byť vypočutý (SRB/EES/2018/132) (ďalej len „predbežné rozhodnutie“), ako aj nedôvernú verziu ocenenia 3. Dňa 7. augusta 2018 bolo oznámenie o stanovisku SRB uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie (Ú. v. EÚ C 277 I, 2018, s. 1).

- 14 V predbežnom rozhodnutí SRB konštatovala, že z ocenenia 3 vyplýva, že neexistuje rozdiel v zaobchádzaní, ktoré sa na akcionárov a dotknutých veriteľov skutočne vzťahovalo z dôvodu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular, a v zaobchádzaní, ktoré by sa na nich vzťahovalo, keby bola táto banka v čase riešenia krízovej situácie subjektom bežného konkurzného konania. SRB predbežne rozhodla, že nebola povinná vyplatiť náhradu dotknutým akcionárom a veriteľom podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014.
- 15 Aby mohla SRB prijať konečné rozhodnutie o tom, či je alebo nie je potrebné dotknutým akcionárom a veriteľom vyplatiť náhradu, vyzvala ich, aby ju informovali o svojom záujme uplatniť svoje právo byť vypočutý v súvislosti s predbežným rozhodnutím v súlade s článkom 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 16 SRB uviedla, že konanie týkajúce sa práva byť vypočutý bude prebiehať v dvoch fázach.
- 17 V prvej fáze, fáze registrácie, boli dotknutí akcionári a veritelia vyzvaní, aby vyjadrili svoj záujem uplatniť svoje právo byť vypočutý prostredníctvom osobitného online registračného formulára, ktorý bol k dispozícii do 14. septembra 2018. SRB mala následne overiť, či každá zo strán, ktorá prejavila svoj záujem, mala postavenie dotknutého akcionára alebo veriteľa. Dotknutí akcionári a veritelia museli predložiť dôkaz o svojej totožnosti a dôkaz o tom, že 6. júna 2017 vlastnili jeden alebo viac kapitálových nástrojov banky Banco Popular, ktoré boli odpísané alebo konvertované a prevedené v rámci riešenia krízovej situácie.
- 18 V druhej fáze, fáze konzultácie, mohli dotknutí akcionári a veritelia, ktorí počas prvej fázy vyjadrili záujem uplatniť svoje právo byť vypočutý a ktorých postavenie SRB overila, predložiť svoje pripomienky k predbežnému rozhodnutiu, ku ktorému bolo pripojené ocenenie 3.
- 19 SRB 16. októbra 2018 oznámila, že oprávnení akcionári a veritelia budú vyzvaní, aby od 6. novembra 2018 predložili písomné pripomienky k predbežnému rozhodnutiu. Dňa 6. novembra 2018 zaslala SRB oprávneným akcionárom a veriteľom jedinečný osobný internetový odkaz umožňujúci na internete prístup k formuláru, prostredníctvom ktorého mohli do 26. novembra 2018 predložiť pripomienky k predbežnému rozhodnutiu a k nedôvernej verzii ocenenia 3.
- 20 Po skončení fázy konzultácie SRB preskúmala relevantné pripomienky dotknutých akcionárov a veriteľov týkajúce sa predbežného rozhodnutia. Požiadala hodnotiacu spoločnosť, aby jej predložila dokument obsahujúci jej posúdenie relevantných pripomienok týkajúcich sa ocenenia 3, a preskúmala, či je ocenenie 3 vzhľadom na tieto pripomienky naďalej platné.
- 21 Dňa 18. decembra 2019 hodnotiaca spoločnosť poskytla SRB svoje posúdenie s názvom „Objasňujúci dokument k oceneniu rozdielu v zaobchádzaní“ (ďalej len „objasňujúci dokument“). V objasňujúcom dokumente hodnotiaca spoločnosť potvrdila, že stratégia a rôzne hypotetické scenáre likvidácie podrobne opísané v ocenení 3 a použité metodiky a vykonané analýzy sú naďalej platné.
- 22 SRB prijala 17. marca 2020 napadnuté rozhodnutie. Oznámenie o tomto rozhodnutí bolo uverejnené 20. marca 2020 v Úradnom vestníku Európskej únie (Ú. v. EÚ C 91, 2020, s. 2).
- 23 V napadnutom rozhodnutí SRB konštatovala, že hodnotiaca spoločnosť bola nezávislá v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 a v kapitole IV delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2016/1075 z 23. marca 2016, ktorým sa dopĺňa smernica

Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, ktorými sa stanovuje obsah plánov ozdravenia, plánov riešenia krízových situácií a plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, minimálne kritériá, ktoré príslušný orgán posúdi, pokiaľ ide o plány ozdravenia a plány ozdravenia na úrovni skupiny, podmienky pre finančnú podporu v rámci skupiny, požiadavky na nezávislých odhadcov, zmluvné uznanie právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať jeho konverziu, postupy oznamovania a obsah požiadaviek na oznamovanie, obsah oznámenia o pozastavení a prevádzkové fungovanie kolégií pre riešenie krízových situácií (Ú. v. EÚ L 184, 2016, s. 1).

- 24 V bode 5 napadnutého rozhodnutia s názvom „ocenenie 3“ SRB zhrnula obsah ocenenia 3 a konštatovala, že bolo v súlade s uplatniteľným právnym rámcem a bolo dostatočne odôvodnené a úplné, aby predstavovalo základ rozhodnutia podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014. Domnievala sa, že ocenenie 3 posudzovalo potrebné prvky stanovené v článku 20 ods. 17 nariadenia č. 8096/2014 a v delegovanom nariadení Komisie (EÚ) 2018/344 zo 14. novembra 2017, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa stanovujú kritériá týkajúce sa metodík oceňovania rozdielu v zaobchádzaní pri riešení krízovej situácie (Ú. v. EÚ L 67, 2018, s. 3).
- 25 V bode 6 napadnutého rozhodnutia SRB predložila „pripomienky predložené dotknutými akcionármi a veriteľmi, ako aj ich posúdenie“. V bode 6.1 napadnutého rozhodnutia s názvom „posúdenie relevantnosti“ SRB vysvetlila, že niektoré z týchto pripomienok, ktoré sa netýkali ani jej predbežného rozhodnutia, ani ocenenia 3, neboli v rozsahu, v akom nespádali do rámca konania týkajúceho sa práva byť vypočutý, relevantné. V bode 6.2 napadnutého rozhodnutia „preskúmala relevantné pripomienky“ predložené dotknutými akcionármi a veriteľmi, ktoré sa týkali nezávislosti hodnotiacej spoločnosti a obsahu ocenenia 3 zoskupené podľa tém.
- 26 SRB dospela k záveru, že z ocenenia 3 v spojení s objasňujúcim dokumentom a závermi uvedenými v bode 6.2 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že neexistuje rozdiel v zaobchádzaní, ktoré sa skutočne vťahovalo na dotknutých akcionárov a veriteľov, a v zaobchádzaní, ktoré by sa na nich vzťahovalo, keby Banco Popular vstúpila do bežného konkurzného konania v čase riešenia krízovej situácie.
- 27 V dôsledku toho SRB rozhodla:

„Článok 1

Ocenenie

S cieľom určiť, či sa má akcionárom a veriteľom dotknutým opatreniami na riešenie krízovej situácie týkajúcej sa banky Banco Popular poskytnúť náhrada..., sa ocenenie rozdielu v zaobchádzaní v rámci riešenia krízovej situácie podľa článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 stanovuje v súlade s prílohou I k tomuto rozhodnutiu v spojení s objasňujúcim dokumentom... uvedeným v prílohe II k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Vyplatenie náhrady

Akcionári a veritelia dotknutí opatreniami na riešenie krízovej situácie týkajúcej sa banky Banco Popular nemajú podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014 nárok na vyplatenie náhrady z jednotného fondu na riešenie krízových situácií.

Článok 3

Adresát rozhodnutia

Toto rozhodnutie je určené FROB ako vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií v zmysle článku 3 ods. 1 bodu 3 nariadenia č. 806/2014.“

Návrhy účastníkov konania

- 28 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil SRB povinnosť nahradiť trovy konania.
- 29 SRB, ktorú v konaní podporuje Španielske kráľovstvo, navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 30 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody. V prvom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že ocenenie 3 nebolo vykonané nezávislým hodnotiteľom, čo je v rozpore s článkom 20 nariadenia č. 806/2014 a kapitolou IV delegovaného nariadenia 2016/1075. V druhom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že v ocenení 3 sa nachádzajú chyby. V treťom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že ocenenie 3 je založené na nesprávnom posúdení finančného stavu banky Banco Popular v čase riešenia jej krízovej situácie.
- 31 Na úvod treba poukázať na to, že judikatúra obmedzila rozsah preskúmania zo strany Všeobecného súdu v situáciách, v ktorých je napadnutý akt založený na posúdení veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy, ako aj vtedy, keď ide o komplexné ekonomické posúdenie.
- 32 Na jednej strane, čo sa týka situácií, v ktorých orgánom Európskej únie prináleží široká miera voľnej úvahy, najmä pokiaľ ide o posúdenie veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy na účely určenia povahy a rozsahu opatrení, ktoré prijímajú, preskúmanie súdom Únie sa musí obmedziť na to, či pri výkone takejto právomoci nedošlo k zjavnému porušeniu alebo zneužitiu právomoci alebo či tieto orgány zjavne neprekročili hranice svojej miery voľnej úvahy. V takomto kontexte totiž súd Únie nemôže nahradiť svojim posúdením skutkových okolností vedeckej a technickej povahy posúdenie inštitúcií, ktorým Zmluva FEÚ zverila túto úlohu [pozri rozsudky z 21. júla 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, bod 60 a citovanú judikatúru a z 1. júna 2022, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/Komisia, T-570/17, EU:T:2022:314, bod 105 a citovanú judikatúru].
- 33 Na druhej strane pokiaľ ide o preskúmanie zložitých ekonomických posúdení orgánov Únie vykonávané súdmi Únie, má zúžený charakter a musí sa nevyhnutne obmedziť na overenie dodržania procesných pravidiel a povinnosti odôvodnenia, vecnej správnosti skutkových zistení,

- ako aj neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci. V rámci tohto preskúmania teda súdu Únie neprislúcha ani to, aby nahradil ekonomické posúdenie príslušného orgánu Únie vlastným posúdením [pozri rozsudky z 2. septembra 2010, Komisia/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, bod 66 a citovanú judikatúru a z 1. júna 2022, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/Komisia, T-570/17, EU:T:2022:314, bod 106 a citovanú judikatúru].
- 34 Keďže rozhodnutia SRB, ktorých cieľom je určiť, či sa má poskytnúť náhrada akcionárom a veriteľom dotknutým opatreniami na riešenie krízovej situácie prijatými vo vzťahu k subjektu, sú založené na veľmi komplexnom ekonomickom a technickom posúdení, treba z toho, že zásady vyplývajúce z judikatúry uvedenej v bodoch 32 a 33 vyššie sa uplatnia na preskúmanie zo strany súdu.
- 35 Hoci je SRB priznaná miera voľnej úvahy v ekonomickej a technickej oblasti, neznamená to, že súd Únie nesmie preskúmať, ako SRB interpretovala údaje ekonomickej povahy, z ktorých vychádza jej rozhodnutie. Ako totiž rozhodol Súdny dvor, aj v prípade komplexného posúdenia súd Únie musí overiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a koherentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili [pozri rozsudky z 11. novembra 2021, Autostrada Wielkopolska/Komisia a Poľsko, C-933/19 P, EU:C:2021:905, bod 117 a citovanú judikatúru a z 1. júna 2022, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/Komisia, T-570/17, EU:T:2022:314, bod 108 a citovanú judikatúru].
- 36 V tomto smere, na preukázanie, že SRB sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu, ktoré môže odôvodniť zrušenie napadnutého rozhodnutia, musia byť totiž dôkazy predložené žalobcom dostatočné na to, aby sa posúdenie skutkového stavu zohľadnené v rozhodnutí stalo neprijateľným [pozri analogicky rozsudky zo 7. mája 2020, BTB Holding Investments a Duferco Participations Holding/Komisia, C-148/19 P, EU:C:2020:354, bod 72 a z 1. júna 2022, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/Komisia, T-570/17, EU:T:2022:314, bod 109 a citovanú judikatúru].
- 37 V dôsledku toho treba žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení zamietnuť, ak napriek dôkazom predloženým žalobcom možno sporné posúdenie stále považovať za správne alebo platné (pozri rozsudky z 27. septembra 2018, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein a Sauga/ECB, T-116/17, neuvyverejnený, EÚ:T:2018:614, bod 39 a citovanú judikatúru a z 25. novembra 2020, BMC/Spoločný podnik Clean Sky 2, T-71/19, neuvyverejnený, EU:T:2020:567, bod 76 a citovanú judikatúru).
- 38 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že v prípade, keď inštitúciám Únie prináleží miera voľnej úvahy, má dodržiavanie záruk priznaných právnym poriadkom Únie v správnych konaniach o to väčší význam. Medzi záruky priznané právnym poriadkom Únie v správnych konaniach patrí najmä zásada riadnej správy vecí verejných, ktorá je uvedená v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, ku ktorej sa viaže povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu. Len tak sú súdy Únie schopné overiť, či boli splnené skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí výkon miery voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14).

O druhom žalobnom dôvode založenom na existencii chýb v ocenení 3

- 39 Svojím druhým žalobným dôvodom žalobkyňa v podstate tvrdí, že SRB v napadnutom rozhodnutí a hodnotiaci spoločnosť v ocenení 3 spravili chybu pri určení, či by sa s dotknutými akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola Banco Popular v čase prijatia programu riešenia krízovej situácie subjektom bežného konkurzného konania, keď vychádzali z hypotetického scenára, podľa ktorého by bola Banco Popular zlikvidovaná ako podnik, ktorý ukončil svoju činnosť.
- 40 Žalobkyňa tvrdí, že SRB v napadnutom rozhodnutí vychádzala z nesprávneho predpokladu, keďže článok 20 ods. 18 nariadenia č. 806/2014 neuvádza, že zaobchádzanie s dotknutými akcionármi a veriteľmi v hypotetickom konkurznom konaní sa musí posudzovať s ohľadom na kritérium, podľa ktorého subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, ukončil svoju činnosť. Ocenenie sa však údajne líši v závislosti od toho, či sa opiera o kritérium likvidácie, teda o ukončenie činnosti, alebo o kritérium nepretržitého pokračovania v činnosti, teda o jej zachovanie.
- 41 Tvrdí, že odkaz na bežné konkurzné konanie v nariadení č. 806/2014 treba chápať tak, že sa vzťahuje na konanie upravené španielskou právnou úpravou, a to zákonom č. 22/2003. Uvádza, že podľa článku 44 ods. 1 zákona č. 22/2003 „vyhlásenie konkurzu neprerušuje pokračovanie v profesijnej alebo podnikateľskej činnosti vykonávanej dlžníkom“, čo znamená, že podľa španielskeho práva skutočnosť, že je dlžník v konkurze, nevedie k ukončeniu činnosti ani k likvidácii jeho majetku. Rovnako článok 100 ods. 3 zákona č. 22/2003 stanovuje riešenie smerujúce k zachovaniu a pokračovaniu v činnosti prostredníctvom vyrovnania. Tento zákon stanovuje predaj celej podnikateľskej jednotky alebo jej časti v režime úplného alebo čiastočného pokračovania v činnosti v súlade s kritériom podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, a nie kritériom likvidácie neproduktívnych aktív, čo je výslovne vylúčené. Zákon č. 22/2003 stanovuje povinnosť pokračovať v činnosti bez ohľadu na fázu konkurzného konania. V napadnutom rozhodnutí sa SRB údajne dopustila nesprávneho posúdenia a nesprávneho výkladu zákona č. 22/2003, pretože mala za to, že by konkurzné konanie stanovené týmto zákonom viedlo k likvidácii subjektu.
- 42 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že kritérium likvidácie, ktoré použila hodnotiaci spoločnosť v ocenení 3 a ktoré SRB schválila v napadnutom rozhodnutí, je nezlučiteľné s riešením krízovej situácie, ako je vymedzené v nariadení č. 806/2014, najmä s jeho cieľom zabezpečiť kontinuitu zásadných funkcií inštitúcie, a s nástrojom riešenia krízovej situácie, ktorý použila SRB, a to predajom Banco Popular ako podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti. Má za to, že rozdiel v zaobchádzaní vychádza z hypotetického porovnania dvoch postupov umožňujúcich ozdravenie úverových inštitúcií. Vzhľadom na to, že posúdenie rozdielu v zaobchádzaní v ocenení 3 predpokladá porovnanie rovnocenných transakcií, je na účely vykonania primeraného ocenenia podľa scenára konkurzu potrebné vychádzať z hypotézy podobnej tej, ktorá bola použitá v riešení krízovej situácie, a to z pokračovania v činnosti subjektu.
- 43 SRB v napadnutom rozhodnutí uviedla, že podľa článku 15 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 806/2014 musí ocenenie 3 určiť, či sa s dotknutými akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo v rámci riešenia krízovej situácie horšie ako v prípade, ak by bola Banco Popular „zlikvidovaná v rámci bežného konkurzného konania“. Rovnako ako hodnotiaci spoločnosť v objasňujúcom dokumente (bod 5.1.5) uviedla, že v *Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión* (zákon 11/2015 o ozdravení a riešení krízových situácií úverových inštitúcií a podnikov poskytujúcich investičné služby) z 18. júna 2015 (BOE č. 146 z 19. júna 2015, s. 50797), ktorým sa preberá smernica Európskeho parlamentu

- a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre озdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190), sa konkrétne stanovuje, že ocenenie rozdielu v zaobchádzaní sa musí vykonať za predpokladu, že subjekt vstúpil do likvidácie.
- 44 V prvom rade, pokiaľ ide o relevantné ustanovenia nariadenia č. 806/2014, treba pripomenúť, že cieľom ocenenia stanoveného v článku 20 ods. 16 tohto nariadenia je posúdenie, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie v prípade, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania.
- 45 Podľa článku 20 ods. 17 nariadenia č. 806/2014 sa v ocenení uvedenom v odseku 16 toho istého článku stanoví rozdiel v zaobchádzaní medzi tým, ako sa s akcionármi a veriteľmi skutočne zaobchádzalo v rámci riešenia krízovej situácie inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši a zaobchádzaním, ktoré by sa na nich vzťahovalo, ak by subjekt vstúpil do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie.
- 46 Cieľom tohto ocenenia je vykonať zásadu, že s nijakým veriteľom sa nezaobchádza horšie, stanovenú v článku 15 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej „žiadny veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty než straty, ktoré by utrpel, keby sa subjekt uvedený v článku 2 bol býval zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania v súlade s ochrannými opatreniami stanovenými v článku 29“.
- 47 V článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014 sa podľa tejto zásady uvádza, že SRB môže využiť jednotný fond na riešenie krízových situácií (SRF) s cieľom „vyplatení[a] náhrady akcionárom alebo veriteľom, ak im na základe oceňovania podľa článku 20 ods. 5 vznikli väčšie straty, než aké by im na základe oceňovania podľa článku 20 ods. 16 vznikli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania“.
- 48 Z vyššie uvedených ustanovení nariadenia č. 806/2014 tak jasne vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, odkaz uvedený v článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014 na zaobchádzanie, ktoré by sa na akcionárov a veriteľov subjektu vzťahovalo, ak by subjekt vstúpil do bežného konkurzného konania, sa vzťahuje na hypotetické zaobchádzanie v prípade likvidácie subjektu.
- 49 Okrem toho podľa článku 4 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/344 metodika vykonávania oceňovania zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi, v súvislosti s ktorými sa vykonali opatrenia na riešenie krízovej situácie, ak by subjekt v čase, keď sa prijalo rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie, vstúpil do bežného konkurzného konania, je obmedzená na určenie diskontovanej sumy očakávaných peňažných tokov v rámci bežného konkurzného konania. Faktory, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní týchto peňažných tokov, stanovené v článku 4 ods. 4 a 5 delegovaného nariadenia 2018/344, sú zamerané na určenie hodnoty aktív podľa toho, či sú alebo nie sú obchodované na aktívnom trhu v rámci hypotetického odpredaja. V článku 4 ods. 8 delegovaného nariadenia 2018/344 sa tiež stanovuje, že hypotetické výnosy vyplývajúce z oceňovania sa pridelujú akcionárom a veriteľom v súlade s ich úrovňou priority v zmysle uplatniteľného konkurzného práva.

- 50 Z toho vyplýva, že metóda ocenenia zaobchádzania, ktoré by sa na akcionárov a veriteľov vzťahovalo v rámci hypotetického bežného konkurzného konania definovaného v delegovanom nariadení 2018/344 zodpovedá speňaženiu majetku inštitúcie, a teda likvidácii, ako je definovaná v článku 3 ods. 1 bode 42 nariadenia č. 806/2014.
- 51 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, skutočnosť, že rozdiel v zaobchádzaní sa posudzuje porovnaním skutočného zaobchádzania s dotknutými akcionármi a veriteľmi z dôvodu riešenia krízovej situácie s hypotetickým scenárom, v ktorom by subjekt vstúpil do bežného konkurzného konania, neznamená, že tento kontrafaktuálny scenár musí byť založený na predpoklade podobnom tomu, ktorý bol použitý v rámci riešenia krízovej situácie, a to na pokračovaní v činnosti subjektu.
- 52 Treba uviesť, že toto tvrdenie vyplýva z nesprávneho pochopenia mechanizmu poskytovania náhrad akcionárom a veriteľom subjektu, na ktorý sa vzťahuje opatrenie na riešenie krízovej situácie, stanoveného nariadením č. 806/2014.
- 53 V tejto súvislosti odôvodnenie 62 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:
- „Zasahovanie do práva vlastníť majetok by nemalo byť neprimerané. V dôsledku toho by dotknutým akcionárom a veriteľom nemali vzniknúť väčšie straty, než aké by im vznikli v prípade likvidácie subjektu v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie. V prípade čiastočného prevodu aktív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, na súkromného kupujúceho alebo na preklenovaciu inštitúciu by sa zvyšná časť inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, mala likvidovať na základe bežného konkurzného konania. S cieľom chrániť akcionárov a veriteľov subjektu počas likvidácie by títo akcionári a veritelia mali mať nárok na to, aby im boli vyplatené ich pohľadávky aspoň v takej výške, akú by podľa odhadov boli bývali získali v prípade likvidácie subjektu ako celku v rámci bežného konkurzného konania.“
- 54 Podľa článku 20 ods. 18 písm. a) a b) nariadenia č. 806/2014 ocenenie rozdielu v zaobchádzaní stanoveného v článku 20 ods. 16 toho istého nariadenia vychádza z predpokladu, že inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši a v súvislosti s ktorou sa vykonalo opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie, vstúpila do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie o opatrení na riešenie krízových situácií, ako aj z predpokladu, že opatrenie alebo opatrenia na riešenie krízovej situácie sa nevykonali.
- 55 Treba tiež pripomenúť, že prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie subjektu predpokladá, že sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, a to, že daný subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, že neexistujú akékoľvek alternatívne opatrenia súkromného sektora alebo opatrenie dohľadu, ktoré by zabránili jeho zlyhaniu v primeranom časovom horizonte, a že opatrenie na riešenie krízovej situácie je nevyhnutné vo verejnom záujme. Podľa článku 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 sa opatrenie na riešenie krízovej situácie považuje za opatrenie vo verejnom záujme, ak je nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízovej situácie, pričom dané opatrenie je úmerné tomuto cieľu alebo cieľom, a likvidáciou subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie týchto cieľov riešenia krízovej situácie. Ako uvádza žalobkyňa, cieľom prijatia mechanizmu riešenia krízových situácií je podľa článku 14 ods. 2 písm. a) toho istého nariadenia najmä zabezpečiť kontinuitu zásadných funkcií subjektu.
- 56 Ako uznáva žalobkyňa, opatrenie na riešenie krízovej situácie tak predstavuje alternatívu k likvidácii subjektu, ak si to vyžaduje verejný záujem.

- 57 Podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014, ktorým sa vykonáva zásada uvedená v článku 15 ods. 1 písm. g) toho istého nariadenia, sa akcionárom a veriteľom priznáva v rámci riešenia krízovej situácie právo na vrátenie alebo náhradu ich pohľadávok, ktoré nie sú nižšie ako odhad toho, čo by získali späť, ak by sa celá dotknutá inštitúcia alebo spoločnosť likvidovala na základe bežného konkurzného konania [pozri analogicky rozsudok z 5. mája 2022, Banco Santander (Riešenie krízovej situácie banky Banco Popular), C-410/20, EU:C:2022:351, bod 48].
- 58 Z toho vyplýva, že na účely preukázania rozdielu v zaobchádzaní sa porovnanie týka skutočného zaobchádzania s dotknutými akcionármi a veriteľmi v súvislosti s riešením krízovej situácie a posúdenia ich situácie v prípade, ak by opatrenie na riešenie krízovej situácie nebolo prijaté, t. j. v prípade likvidácie subjektu. Na rozdiel od tvrdenia žalobkyne posúdenie rozdielu v zaobchádzaní nezahŕňa porovnanie dvoch podobných situácií, ale dvoch alternatív. Žalobkyňa teda tiež nesprávne tvrdí, že kontrafaktuálny scenár má podobne ako riešenie krízovej situácie za cieľ postup umožňujúci zabezpečiť kontinuitu zásadných funkcií úverových inštitúcií a ich ozdravenie a že by mal byť založený na rovnakej hypotéze, aká bola použitá v programe riešenia krízovej situácie.
- 59 V druhom rade, pokiaľ ide o uplatniteľnú vnútroštátnu právnu úpravu, treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, zákon č. 22/2003, upravujúci bežné konkurzné konanie v Španielsku, nie je jediným právnym predpisom španielskeho práva, ktorý je uplatniteľný na ocenenie rozdielu v zaobchádzaní.
- 60 *Real Decreto 1012/2015 por el que se desarrolla la Ley 11/2015, y por el que se modifica el Real Decreto 2606/1996, de 20 de diciembre, sobre fondos de garantía de depósitos de entidades de crédito* (kráľovský dekrét č. 1012/2015, ktorým sa vykonáva zákon č. 11/2015 a ktorým bol zmenený a doplnený kráľovský dekrét č. 2606/1996, z 20. decembra 1996 o fondoch na ochranu vkladov úverových inštitúcií) zo 6. novembra 2015 (BOE č. 267 zo 7. novembra 2015, s. 105911), ktorým sa preberá smernica 2014/59, totiž obsahuje osobitné ustanovenia o posúdení rozdielu v zaobchádzaní.
- 61 Ako však uvádza Španielske kráľovstvo, španielsky zákonodarca pri úprave posúdenia rozdielu v zaobchádzaní neuvažoval o inom prípade ako o likvidácii v rámci bežného konkurzného konania.
- 62 V článku 10 ods. 2 kráľovského dekrétu č. 1012/2015 sa totiž stanovuje, že pri ocenení sa musí určiť, ako by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo, ak by subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, bol v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie v likvidácii.
- 63 V tejto súvislosti sa v článku 10 ods. 3 písm. a) kráľovského dekrétu č. 1012/2015 stanovuje, že posúdenie vychádza z predpokladu, že subjekt, na ktorý sa uplatnili opatrenia na riešenie krízovej situácie, by bol v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie zlikvidovaný v rámci konkurzného konania.
- 64 V rámci posúdenia rozdielu v zaobchádzaní v nadväznosti na riešenie krízovej situácie, o ktorom rozhodol FROB, tak španielske právo stanovuje, že kontrafaktuálny scenár je scenárom likvidácie subjektu, ktorý zohľadňuje ustanovenia zákona č. 22/2003 týkajúce sa likvidácie.

- 65 V tejto súvislosti, ako uvádza Španielske kráľovstvo, pojem „likvidácia“ uvedený v článkoch 148 a 149 zákona č. 22/2003 spočíva v speňažení majetku a práv podniku v úpadku s cieľom uspokojiť veriteľov z výťažku, a zodpovedá definícii uvedenej v článku 3 ods. 1 bode 42 nariadenia č. 806/2014.
- 66 Okrem toho ako uvádza SRB, článok 100 zákona č. 22/2003 týkajúci sa vyrovnania, na ktorý poukazuje žalobkyňa, je súčasťou hlavy V tohto zákona s názvom „Fázy likvidácie alebo vyrovnania“. Z toho vyplýva, že zákon č. 22/2003, všeobecný zákon o konkurze, stanovuje, že vyrovanie s veriteľmi je alternatívnym riešením k likvidácii po skončení spoločnej fázy konkurzného konania.
- 67 Preto kráľovský dekrét č. 1012/2015 tým, že výslovne stanovil, že rozdiel v zaobchádzaní sa musí posudzovať s prihliadnutím na predpoklad, že subjekt vstúpil do fázy likvidácie, vylúčil možnosť uplatnenia alternatívneho riešenia spočívajúceho vo vyrovaní s veriteľmi.
- 68 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, uplatniteľné ustanovenia španielskej právnej úpravy stanovujú, že určenie rozdielu v zaobchádzaní musí vychádzať zo scenára likvidácie, čo vylučuje možnosť scenára založeného na nepretržitom pokračovaní v činnosti subjektu a na vyrovaní s veriteľmi.
- 69 V treťom rade treba v prejednávanej veci pripomenúť, že v prípade neprijatia programu riešenia krízovej situácie bola alternatívou likvidácia banky Banco Popular v rámci bežného konkurzného konania [rozsudok z 1. júna 2022, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/Komisia, T-570/17, EU:T:2022:314, bod 421].
- 70 V tejto súvislosti SRB v napadnutom rozhodnutí uviedla, že v súlade s ocenením 3 by vzhľadom na okolnosti prípadu a najmä na skutočnosť, že banka Banco Popular nebola schopná splácať svoje splatné dlhy, začatie bežného konkurzného konania v čase riešenia krízovej situácie viedlo k likvidácii banky Banco Popular, ktorá by viedla k rýchlemu speňaženiu majetku bez záväznej minimálnej ceny a k zaplateniu čistého výnosu zo speňaženia veriteľom v súlade s hierarchiou stanovenou zákonom č. 22/2003.
- 71 Treba tiež uviesť, že tvrdenie žalobkyne, že kontrafaktuálny scenár k opatreniu na riešenie krízovej situácie nemusí nevyhnutne zahŕňať predpoklad likvidácie banky Banco Popular, už bolo uplatnené niektorými dotknutými akcionármi a veriteľmi v rámci konania týkajúceho sa práva byť vypočutý.
- 72 V napadnutom rozhodnutí SRB uviedla, že žalobcovia buď tvrdili, že bolo možné nájsť riešenie pochádzajúce zo súkromného sektora, alebo že mal byť kontrafaktuálny scenár založený na predaji banky Banco Popular ako fungujúceho podniku, keďže ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie ešte stále pokračovala v činnosti. SRB konkrétne uviedla, že niektorí dotknutí akcionári a veritelia tvrdili, že veritelia mohli uzavrieť dohodu (vyrovanie), ktorá by zabránila likvidácii banky Banco Popular. Iní poznamenali, že španielske konkurzné konanie predpokladá možnosť vopred stanoveného konkurzného konania, v rámci ktorého sú životaschopné aktíva subjektu oddelené a predané ako podnik s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti. Tvrdili, že toto riešenie mala pri definovaní stratégie likvidácie zohľadniť hodnotiacia spoločnosť, pretože by umožnilo lepšie zachovať franšízovú hodnotu banky Banco Popular.

- 73 SRB uviedla, že bez toho, aby boli dotknuté požiadavky stanovené nariadením č. 806/2014 a uplatniteľným vnútroštátnym právom, hodnotiaca spoločnosť v objasňujúcom dokumente vysvetlila dôvody, pre ktoré v prípade banky Banco Popular nebolo možné uskutočniť predaj ako podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti (prostredníctvom vopred stanoveného konkurzného konania alebo inak), ani dohodnúť vyrovnanie. V tejto súvislosti hodnotiaca spoločnosť na jednej strane uviedla, že vzhľadom na likviditu banky Banco Popular v čase riešenia krízovej situácie a na posúdenie Európskej centrálnej banky (ECB) týkajúce sa zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania banky Banco Popular, nemohla Banco Popular pokračovať v činnosti počas rokovanií, čo by viedlo k výraznému zníženiu jej hodnoty. SRB dodala, že list generálneho riaditeľa banky Banco Popular zo 6. júna 2017 potvrdzuje záver, podľa ktorého banke Banco Popular jej likvidita neumožňovala pokračovať vo svojich činnostiach. Na druhej strane sa hodnotiaca spoločnosť domnievala, že by bola banke Banco Popular odňatá banková licencia, keďže boli splnené podmienky na jej odňatie stanovené španielskou právnou úpravou. Uviedla, že banková licencia bola nevyhnutná na prijímanie vkladov klientov, ktoré boli zásadné na pokračovanie činnosti banky Banco Popular alebo na jej predaj ako podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti.
- 74 SRB dodala, že hodnotiaca spoločnosť v objasňujúcom dokumente uviedla, že zákon č. 22/2003 nestanovuje vytvorenie „dobrej banky“ a „zlej banky“ a že realizácia takéhoto riešenia by si v každom prípade vyžadovala čas, ktorý nebol k dispozícii.
- 75 SRB dospela k záveru, že hodnotiaca spoločnosť primerane posúdila scenár likvidácie použitý v ocenení 3.
- 76 Z toho vyplýva, že v čase riešenia krízovej situácie nebola Banco Popular schopná pokračovať vo svojej činnosti z dôvodu svojej likvidity, skutočného alebo predvídateľného zlyhania a možného odňatia jej bankovej licencie, a že z tohto dôvodu nebolo možné uvažovať ani o dohode o vyrovnaní, ani o scenári konkurzu vychádzajúcom z hypotézy podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti.
- 77 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa teda uplatniteľné právne ustanovenia, ako aj skutková situácia banky Banco Popular v čase riešenia krízovej situácie vylučovali uplatnenie kontrafaktuálneho scenára zohľadňujúceho hypotézu podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti.
- 78 Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkyne týkajúce sa rozdielu v hodnote, ktorý by vznikol, keby bolo namiesto kritéria likvidácie v prípade ocenenia nechránených odložených daňových pohľadávok spoločnosti Banco Popular uplatnené kritérium nepretržitého pokračovania v činnosti, nie je relevantné.
- 79 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že sa SRB dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď schválila posúdenie hodnotiacej spoločnosti, podľa ktorého sa posúdenie zaobchádzania s dotknutými akcionármi a veriteľmi banky Banco Popular v prípade, že by bola predmetom bežného konkurzného konania, malo vykonať podľa scenára likvidácie podniku, ktorý ukončil svoju činnosť.
- 80 Druhý žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 20 nariadenia č. 806/2014 a kapitoly IV delegovaného nariadenia 2016/1075 z dôvodu, že ocenenie 3 nevykonal nezávislý hodnotiteľ

- 81 Žalobkyňa tvrdí, že hodnotiacia spoločnosť nespĺňala podmienky na to, aby bola považovaná za nezávislú na účely vypracovania ocenenia 3, a že SRB jej poverením porušila ustanovenia kapitoly IV delegovaného nariadenia 2016/1075 a článku 20 nariadenia č. 806/2014.
- 82 V napadnutom rozhodnutí SRB konštatovala, že hodnotiacia spoločnosť bola nezávislá v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 a v kapitole IV delegovaného nariadenia 2016/1075. Uviedla, že hodnotiacia spoločnosť bola vybraná na základe verejného obstarávania, v dôsledku čoho mala SRB za to, že má potrebnú kvalifikáciu, skúsenosti, schopnosti, odborné znalosti a zdroje na vykonanie ocenenia 3 bez neprimeranej závislosti na dotknutom verejnom orgáne alebo banke Banco Popular v súlade s požiadavkami článku 38 bodu 1 a článku 39 delegovaného nariadenia 2016/1075. SRB sa domnievala, že hodnotiacia spoločnosť má vzhľadom na povahu, rozsah a zložitosť ocenenia, ktoré sa má vykonať, primerané ľudské a technické zdroje na vypracovanie ocenenia 3 v súlade s článkom 39 ods. 2 delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 83 SRB navyše mala za to, že hodnotiacia spoločnosť bola právnym subjektom nezávislým od verejných orgánov a banky Banco Popular a v tejto súvislosti sa domnievala, že bola úplne nezávislá od SRB a nebola poverená každoročnými účtovnými prácami pre banku Banco Popular.
- 84 Napokon SRB uviedla, že pokiaľ ide o neexistenciu súčasných alebo potenciálnych podstatných spoločných záujmov alebo konfliktu záujmov v zmysle článku 41 delegovaného nariadenia 2016/1075, hodnotiacia spoločnosť vykonala interné overenie z hľadiska uplatniteľných odborných štandardov. Vzhľadom na výsledky tohto overovania mala hodnotiacia spoločnosť za to, že v súvislosti s jej určením za nezávislého hodnotiteľa nedošlo ku konfliktu záujmov. V tejto súvislosti SRB poukázala na jednotlivé vyhlásenia o neexistencii konfliktu záujmov, ktoré poskytla hodnotiacia spoločnosť v priebehu verejného obstarávania a po jej poverení s cieľom zaručiť jej nezávislosť a nezávislosť členov jej tímov, najmä tých, ktoré boli poverené vykonaním ocenenia 3.
- 85 Vzhľadom na tieto vyhlásenia a uistenia poskytnuté hodnotiacou spoločnosťou sa SRB domnievala, že táto spoločnosť poskytla dostatočné záruky na to, aby zabránila akémukoľvek skutočnému alebo potenciálnemu významnému spoločnému záujmu alebo konfliktu záujmov s príslušným orgánom verejnej moci alebo s bankou Banco Popular. SRB tiež odkázala na bod 6.2.1 napadnutého rozhodnutia, v ktorom odpovedala na „pripomienky týkajúce sa nezávislosti hodnotiacej spoločnosti“, predložené dotknutými akcionármi a veriteľmi v konaní týkajúcom sa práva byť vypočutý. V tomto bode SRB vysvetlila, že hodnotiacia spoločnosť v čase svojho poverenia a počas vypracúvania ocenenia 3 nemala skutočný alebo potenciálny podstatný spoločný záujem alebo konflikt záujmov s ktorýmkoľvek príslušným orgánom verejnej moci alebo príslušným subjektom v zmysle článku 41 delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 86 SRB dospela k záveru, že hodnotiacia spoločnosť bola nezávislá v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 a v článkoch 39 až 41 delegovaného nariadenia 2016/1075.

87 V tejto súvislosti SRB podľa článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 zabezpečuje, aby oceňovanie vykonala nezávislá osoba uvedená v odseku 1 tohto článku, teda osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu, vrátane SRB a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, ako aj od dotknutého subjektu.

88 Pravidlá týkajúce sa nezávislosti hodnotiteľov sú stanovené v kapitole IV delegovaného nariadenia 2016/1075, ktorý v článku 38 stanovuje:

„Právnická alebo fyzická osoba môže byť vymenovaná ako odhadca. Odhadca sa považuje za nezávislého od akéhokoľvek príslušného verejného orgánu a príslušného subjektu, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- 1) odhadca má potrebnú kvalifikáciu, skúsenosti, schopnosti, odborné znalosti a zdroje a môže účinne vykonať ocenenie bez neprímeranej závislosti od akéhokoľvek príslušného verejného orgánu alebo príslušného subjektu v súlade s článkom 39;
- 2) odhadca je právne oddelený od príslušných verejných orgánov a príslušných subjektov v súlade s článkom 40;
- 3) odhadca nemá žiadny podstatný spoločný záujem alebo konflikt záujmov v zmysle článku 41.“

89 Článok 41 delegovaného nariadenia 2016/1075, ktorý sa týka podstatných spoločných záujmov alebo konfliktu záujmov, stanovuje:

„1. Nezávislý odhadca nesmie mať skutočný alebo potenciálny podstatný spoločný záujem alebo konflikt záujmov s ktorýmkoľvek príslušným orgánom verejnej moci alebo príslušným subjektom.

2. Na účely odseku 1 skutočný alebo potenciálny záujem sa považuje za podstatný vždy, keď by to podľa posúdenia menovacieho orgánu alebo iného takéhoto orgánu, ktorý môže byť splnomocnený vykonávať túto úlohu v dotknutom členskom štáte, mohlo ovplyvniť alebo by sa mohlo rozumne očakávať, že ovplyvní posudok nezávislého odhadcu pri vykonávaní oceňovania.

3. Na účely odseku 1 bude relevantný spoločný záujem alebo konflikt záujmov aspoň s jednou z týchto strán:

- a) vrcholový manažment a členovia riadiaceho orgánu príslušného subjektu;
- b) právnické alebo fyzické osoby, ktoré kontrolujú alebo majú kvalifikovaný podiel v príslušnom subjekte;
- c) veritelia, ktorých určí menovací orgán, alebo iný takýto orgán, ktorý môže byť splnomocnený vykonávať túto úlohu v dotknutom členskom štáte, ktorý sa považuje za významný na základe informácií dostupných menovaciemu orgánu alebo inému takémuto orgánu, ktorý môže byť splnomocnený vykonávať túto úlohu v dotknutom členskom štáte;
- d) každý subjekt skupiny.

4. Na účely odseku 1 budú relevantné aspoň tieto záležitosti:
- a) poskytovanie služieb nezávislého odhadcu vrátane predchádzajúceho poskytovania služieb príslušnému subjektu a osobám uvedeným v odseku 3, a najmä prepojenie medzi týmito službami a prvkami s významom pre ocenenie;
 - b) osobné a finančné vzťahy medzi nezávislým odhadcom a príslušným subjektom a osobami uvedenými v odseku 3;
 - c) investície alebo iné významné finančné záujmy nezávislého odhadcu;
 - d) pokiaľ ide o právnické osoby, akékoľvek štrukturálne oddelenie alebo iné mechanizmy, ktoré sa zavedú na riešenie akýchkoľvek hrozieb brániacich nezávislosti, ako napríklad previerka po sebe samom, vlastný záujem, obhajoba, známosť, dôvera alebo zastrašovanie, vrátane opatrení na rozlíšenie medzi tými zamestnancami, ktorí môžu byť zapojení do oceňovania, a ostatnými zamestnancami.

...“

- 90 Na úvod treba uviesť, že žalobkyňa nespochybňuje, že hodnotiacia spoločnosť spĺňala podmienky stanovené v článku 38 bodoch 1 a 2 delegovaného nariadenia 2016/1075, a to že mala kvalifikáciu, skúsenosti, zručnosti, znalosti a zdroje potrebné na účinné vykonanie ocenenia 3 a že bola právne oddelená od relevantných orgánov verejnej moci a banky Banco Popular.
- 91 Netvrdí ani to, že hodnotiacia spoločnosť mala skutočný alebo potenciálny spoločný záujem alebo konflikt záujmov s príslušným orgánom verejnej moci, teda SRB, alebo s príslušným subjektom, teda bankou Banco Popular, v zmysle článku 41 ods. 1 delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 92 Žalobkyňa tvrdí, že hodnotiacia spoločnosť nespĺňala podmienky na to, aby bola považovaná za nezávislú, keďže mala významné skutočné alebo potenciálne záujmy, ktoré mohli ovplyvniť alebo mohli byť odôvodnene považované za záujmy ovplyvňujúce jej úsudok pri vykonávaní ocenenia 3 v zmysle článku 41 ods. 2 delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 93 V podstate tvrdí, že existencia takýchto záujmov sa nemá posudzovať výlučne vzhľadom na väzby medzi hodnotiacou spoločnosťou na jednej strane a SRB alebo bankou Banco Popular na druhej strane, ale aj vzhľadom na všetky okolnosti prípadu. Vytýka tak SRB, že nezohľadnila po prvé skutočnosť, že hodnotiacia spoločnosť už vykonala ocenenie 2 a po druhé väzby medzi touto spoločnosťou a bankou Banco Santander.

O prvej časti týkajúcej sa skutočnosti, že hodnotiacia spoločnosť vykonala ocenenia 2 a 3

- 94 Žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na to, že hodnotiacia spoločnosť vykonala ocenenie 2, nebolo z dôvodu dodržania zásady odbornej starostlivosti a objektivity pri výbere nezávislého hodnotiteľa vhodné poveriť ju vykonaním ocenenia 3. Domnieva sa, že bola pod značným tlakom, aby si zachovala svoju profesijnú povesť, čo ju údajne viedlo k tomu, aby nevykonala žiadnu opravu alebo zmenu záverov ocenenia 2.

- 95 Žalobkyňa pripomína, že na SRB sa vzťahuje zásada riadnej správy vecí verejných zakotvená v článku 41 Charty a požiadavka nestrannosti, ktorej cieľom je najmä predchádzať situáciám konfliktu záujmov. SRB sa však obmedzila na konštatovanie formálneho súladu poverenia hodnotiteľa s požiadavkami delegovaného nariadenia 2016/1075 bez toho, aby zohľadnila postavenie, ktoré hodnotiacia spoločnosť zastávala v rámci riešenia krízovej situácie, ani jej zdanie nestrannosti. Nestačí, aby boli dodržané požiadavky týkajúce sa štrukturálneho oddelenia a významných záujmov, postup by mal byť zabezpečený aj proti akémukoľvek podozreniu zo zaujatosti.
- 96 V replike žalobkyňa pripúšťa, že je pravda, ako tvrdí SRB, že uplatniteľné ustanovenia, najmä článok 20 nariadenia č. 806/2014, nebránia tomu, aby ocenenia 2 a 3 vykonal ten istý hodnotiteľ. Tvrdí však, že skutočnosť, že hodnotiacia spoločnosť vykonala ocenenie 2 predstavuje okolnosť, ktorá bráni tomu, aby ju bolo možné považovať za objektívneho a nezávislého hodnotiteľa.
- 97 Svojimi tvrdeniami žalobkyňa v podstate vytýka SRB, že určila hodnotiacu spoločnosť za nezávislého hodnotiteľa na účely vykonania ocenenia 3 bez toho, aby zohľadnila skutočnosť, že vzhľadom na to, že táto spoločnosť už vykonala ocenenie 2, sa nemožno domnievať, že spĺňa požiadavku nestrannosti zakotvenú v článku 41 ods. 1 Charty, ako ju vykladá judikatúra Súdneho dvora.
- 98 V tejto súvislosti článok 41 ods. 1 Charty najmä stanovuje, že každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne.
- 99 Podľa judikatúry cieľom požiadavky nestrannosti, ktorá platí pre inštitúcie, orgány a organizácie pri plnení ich úloh, je zabezpečiť rovnosť zaobchádzania, ktorá je základom pre Úniu. Cieľom tejto požiadavky je najmä vyhnúť sa situáciám prípadných konfliktov záujmov, pokiaľ ide o úradníkov a iných zamestnancov konajúcich na účet inštitúcií, orgánov a organizácií. Vzhľadom na podstatnú dôležitosť záruky nezávislosti a integrity, pokiaľ ide tak o vnútorné fungovanie, ako aj vonkajší obraz inštitúcií, orgánov a organizácií Únie, požiadavka nestrannosti zahŕňa všetky okolnosti, ktoré úradník alebo iný zamestnanec, ktorý sa má vyjadriť k určitej veci, musí rozumne rozpoznať, že pred tretími osobami sa môžu javiť ako spôsobilé ovplyvniť jeho nezávislosť v danej oblasti (pozri rozsudok z 27. marca 2019, August Wolff a Remedia/Komisia, C-680/16 P, EU:C:2019:257, bod 26 a citovanú judikatúru).
- 100 Prináleží teda týmto inštitúciám, orgánom a organizáciám, aby splnili požiadavku nestrannosti, obsahujúcu dva aspekty, ktorými sú po prvé subjektívna nestrannosť, na základe ktorej žiadny z členov danej inštitúcie nesmie prejavovať svoj názor alebo osobnú zaujatosť, a po druhé objektívnu nestrannosť, v súlade s ktorou táto inštitúcia musí poskytnúť dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek legitímnych pochybností, pokiaľ ide o prípadnú zaujatosť (pozri rozsudok z 27. marca 2019, August Wolff a Remedia/Komisia, C-680/16 P, EU:C:2019:257, bod 27 a citovanú judikatúru).
- 101 Ako však bolo uvedené v bode 87 vyššie, SRB mala podľa článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 zabezpečiť nezávislosť hodnotiacej spoločnosti s ohľadom na okolnosti prípadu.
- 102 Je pravda, že v zásade nemožno vylúčiť, že z pohľadu tretích osôb sa skutočnosť, že hodnotiacia spoločnosť sa už zúčastnila na riešení krízovej situácie banky Banco Popular tým, že vypracovala ocenenie 2 pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, mohla javiť ako okolnosť, ktorá jej bráni v tom, aby bola pri vypracovaní ocenenia 3 objektívna a nestranná.

- 103 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v napadnutom rozhodnutí SRB uviedla, že viacerí dotknutí akcionári a veritelia predložili pripomienky týkajúce sa nezávislosti hodnotiacej spoločnosti a tvrdili, že táto spoločnosť nemala vykonať ocenenie 3, keďže už vykonala ocenenie 2. Niektoré z týchto pripomienok sa týkali skutočnosti, že ocenenie 2 obsahovalo *ex ante* posúdenie zaobchádzania s každou triedou akcionárov alebo veriteľov v prípade bežného konkurzného konania, a tvrdili, že hodnotiacia spoločnosť sa snažila potvrdiť závery analýzy zásady, že s nijakým veriteľom sa nezaobchádza horšie, ktorú vykonala v ocenení 2.
- 104 Treba však uviesť, že okolnosti prípadu na jednej strane nepreukazujú, že hodnotiacia spoločnosť bola pri ocenení 3 ovplyvnená skutočnosťou, že vykonala ocenenie 2, a na druhej strane popierajú tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa mohlo odôvodnene javiť, že nie je objektívna alebo nestranná.
- 105 V prvom rade treba pripomenúť, že ocenenie 2 sa delí na dve časti, pričom prvá časť obsahuje predbežné ocenenie banky Banco Popular na účely riešenia krízovej situácie a druhá spočíva v simulácii scenára likvidácie. Prvá časť obsahuje ocenenie aktív a pasív banky Banco Popular a jej cieľom je určiť jej hospodársku hodnotu v rámci uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti. SRB zohľadnila túto prvú časť na účely prijatia programu riešenia krízovej situácie. Cieľom simulácie scenára likvidácie, obsiahnutej v druhej časti, je v súlade s článkom 20 ods. 9 nariadenia č. 806/2014 odhadnúť zaobchádzanie, ktoré by sa podľa očakávaní uplatňovalo na každú triedu akcionárov a veriteľov v prípade, ak by sa subjekt, na ktorý sa vzťahuje opatrenie na riešenie krízovej situácie, zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania podľa španielskej právnej úpravy.
- 106 V ocenení 3 sa analýza rozdielu v zaobchádzaní opiera o skutočné zaobchádzanie s dotknutými akcionármi a veriteľmi po vyriešení krízovej situácie. Ocenenie aktív a pasív banky Banco Popular na účely riešenia krízovej situácie uvedené v prvej časti ocenenia 2 nebolo v ocenení 3 zohľadnené a nemohlo teda ovplyvniť hodnotiacu spoločnosť pri vykonávaní tohto ocenenia.
- 107 Tvrdenie žalobkyne sa teda týka len druhej časti ocenenia 2, ktorá obsahuje simuláciu scenára likvidácie.
- 108 SRB v tejto súvislosti v napadnutom rozhodnutí zdôraznila, že uplatniteľný právny rámec uznáva, že v rámci ocenenia 2 nemôže byť predbežný odhad pravdepodobného zaobchádzania s dotknutými akcionármi a veriteľmi v prípade likvidácie subjektu taký presný ako odhad v ocenení 3, a to z viacerých dôvodov, najmä z dôvodu časového obmedzenia a nedostatku údajov, ktoré by boli dostatočne aktuálne vzhľadom na čas riešenia krízovej situácie v rámci ocenenia 2. Podľa článku 20 ods. 9 nariadenia č. 806/2014 teda malo ocenenie 2 obsahovať „odhad“ tohto zaobchádzania, zatiaľ čo podľa článku 20 ods. 17 toho istého nariadenia sa toto zaobchádzanie malo v ocenení 3 „stanoviť“. SRB uviedla, že samotná skutočnosť, že predbežný odhad uvedený v ocenení 2 a ocenení 3 má podobné závery, ale je založený na rôznych predpokladoch, sa nemôže považovať za dostatočný dôkaz o tom, že ocenenie 3 nebolo vykonané v súlade s právnymi požiadavkami.
- 109 Po prvé treba uviesť, že pri ocenení 2 hodnotiacia spoločnosť spresnila, že nemá k dispozícii všetky potrebné informácie a údaje ani dostatočný čas na to, aby v tomto štádiu vykonala viac než len približný odhad. Viackrát uviedla, že simulácia scenára likvidácie bola založená na mnohých nejasnostiach a ak budú k dispozícii presnejšie informácie, bude môcť spresniť svoje predpoklady a pripraviť „dôkladnejší“ a spoľahlivejší scenár likvidácie.

- 110 Hodnotiaca spoločnosť predovšetkým uviedla, že „vzhľadom na to, že štruktúra podniku alebo súvahy jednotlivých subjektov jej neboli predložené, bol [jej] scenár likvidácie vypracovaný na konsolidovanom základe na orientačné účely“ a že „skutočná likvidácia podľa [zákona č. 22/2003] by sa týkala jednotlivých subjektov“. Dodala, že „po prijatí týchto doplňujúcich informácií bude môcť predložiť podrobnejšiu simuláciu scenára likvidácie na individuálnom základe“.
- 111 Na jednej strane z toho vyplýva, že ocenenie 2 obsahovalo množstvo výhrad, pokiaľ ide o spoľahlivosť simulácie scenára likvidácie. Na druhej strane z bodov 105 a 106 vyššie vyplýva, že ocenenie banky Banco Popular v scenári likvidácie v rámci ocenenia 3, ktoré sa líši od ocenenia uvedeného v simulácii obsiahnutej v ocenení 2 nemôže spochybniť platnosť tohto ocenenia.
- 112 Žalobkyňa nemôže dôvodne tvrdiť, že hodnotiaca spoločnosť sa v záujme ochrany svojej profesijnej povesti domnievala, že pri vykonávaní ocenenia 3 je viazaná závermi uvedenými v ocenení 2, ani že by rozdiel medzi týmito dvoma oceneniami mohol poškodiť jej profesijnú povesť, a teda spôsobiť nedostatok objektivity na jej strane.
- 113 Po druhé tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého bola hodnotiaca spoločnosť motivovaná vyhnúť sa akejkoľvek oprave alebo zmene záverov obsiahnutých v ocenení 2, je v rozpore s okolnosťami, za ktorých boli vykonané ocenenia 2 a 3.
- 114 V tejto súvislosti SRB v napadnutom rozhodnutí v odpovedi na pripomienky uvedené v bode 103 vyššie uviedla, že zatiaľ čo *ex ante* posúdenie zaobchádzania, ktoré by sa na dotknutých akcionároch a veriteľoch vzťahovalo v hypotetickom konkurznom konaní, ako je uvedené v ocenení 2, bolo vykonané v určitom časovom rámci a vychádzalo z informácií, ktoré mala hodnotiaca spoločnosť k dispozícii pred riešením krízovej situácie, a to najmä informácií dostupných k 31. marcu 2017, ocenenie 3 vychádzalo z presnejších informácií dostupných k 6. júnu 2017, teda k dátumu ukončenia obchodnej činnosti. SRB sa domnievala, že vzhľadom na rozdielne informácie, z ktorých tieto ocenenia vychádzali, ako aj na ich odlišný účel, mohla hodnotiaca spoločnosť dospieť k odlišným záverom.
- 115 Na jednej strane treba pripomenúť, že simulácia scenára likvidácie uvedeného v ocenení 2 sa nevyhnutne opierala o údaje z obdobia pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, zatiaľ čo ocenenie 3 malo zohľadniť údaje dostupné v čase riešenia krízovej situácie. Nebolo teda možné predpokladať, že pokiaľ ide o ocenenie banky Banco Popular v hypotetickom scenári likvidácie vykonanom v ocenení 3, hodnotiaca spoločnosť by dospela k rovnakému výsledku ako pri simulácii uvedenej v ocenení 2.
- 116 Na druhej strane žalobkyňa pripúšťa, že ocenenie 2 bolo potrebné vykonať bezodkladne. Ako uviedla hodnotiaca spoločnosť v ocenení 2, simulácia scenára likvidácie bola založená na neoverených predpokladoch, ktoré bolo potrebné spresniť.
- 117 Z toho vyplýva, že SRB bola hneď po prijatí ocenenia 2 informovaná o tom, že hodnotiaca spoločnosť sa má v ocenení 3 opierať o nové údaje, a teda zmeniť ocenenie vykonané pri simulácii scenára likvidácie. Žalobkyňa teda nemôže oprávnene tvrdiť, že skutočnosť, že hodnotiaca spoločnosť vykonala ocenenie 2, mala SRB viesť k pochybnostiam o jej objektivite a nestrannosti.
- 118 Po tretie žalobkyňa nespochybňuje, že ocenenia 2 a 3 boli vykonané s odlišnými cieľmi a na základe rôznych prístupov.

- 119 Na pojednávaní žalobkyňa vysvetlila, že SRB sa mala ocenením podľa odlišnej metódy poveriť iného hodnotiteľa, zatiaľ čo hodnotiacia spoločnosť použila rovnakú metodiku pri oceneniach 2 a 3, a to ocenenie podľa scenára likvidácie.
- 120 Keďže však z analýzy druhého žalobného dôvodu vyplýva, že posúdenie zaobchádzania s dotknutými akcionármi a veriteľmi banky Banco Popular v prípade, že by bola predmetom bežného konkurzného konania, malo byť vykonané podľa scenára likvidácie, žalobkyňa nemôže účinne tvrdiť, že voľba tejto metódy mohla preukázať zdanie nedostatku objektivity zo strany hodnotiacej spoločnosti. Na rozdiel od toho, čo tvrdí, každý iný hodnotiteľ, ktorý by bol poverený vykonaním ocenenia 3, by musel vychádzať z hypotetického scenára likvidácie banky Banco Popular.
- 121 Okrem toho treba uviesť, že pri ocenení 3 sa hodnotiacia spoločnosť neuspokojila len s potvrdením výsledku simulácie v ocenení 2.
- 122 Napríklad v ocenení 2 tak bola celková hodnota speňaženia majetku banky Banco Popular pre veriteľov podľa trojročného scenára likvidácie odhadovaná na 120,9 miliardy eur v prípade najlepšieho predpokladu a 116,5 miliardy eur v prípade najhoršieho predpokladu. V ocenení 3 podľa trojročného scenára likvidácie viedlo ocenenie aktív k odlišnému výsledku, a to 101,546 miliardy eur v prípade najlepšieho predpokladu a 97,593 miliardy eur v prípade najhoršieho predpokladu.
- 123 Samotná skutočnosť, že hodnotiacia spoločnosť dospela k rovnakému záveru, a to, že dotknutí akcionári a veritelia by v prípade likvidácie banky Banco Popular nezískali náhradu, nemôže stačiť na preukázanie, že sa počas výkonu ocenenia 3 považovala za viazanú svojím posúdením vykonaným v ocenení 2.
- 124 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tvrdenie smerujúce k preukázaniu zdania nedostatku objektivity hodnotiacej spoločnosti z dôvodu, že vykonala ocenenie 2, nie je podložené žiadnym konkrétnym dôkazom a je v rozpore so samotným obsahom ohodnotenia 3.
- 125 Preto vzhľadom na okolnosti prípadu, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, skutočnosť, že hodnotiacia spoločnosť vykonala ocenenie 2, nemôže spochybniť jej nezávislosť na účely vykonania ocenenia 3 a jej určenia za nezávislého hodnotiteľa zo strany SRB.
- 126 Z toho vyplýva, že prvú časť treba zamietnuť.

O druhej časti týkajúcej sa väzieb medzi hodnotiacou spoločnosťou a bankou Banco Santander

- 127 Žalobkyňa tvrdí, že SRB pochybila, keď pri posudzovaní nezávislosti hodnotiacej spoločnosti nezohľadnila vzťahy medzi touto spoločnosťou a bankou Banco Santander.
- 128 V prvom rade tvrdí, že vzhľadom na služby poskytované hodnotiacou spoločnosťou banke Banco Santander pred a po riešení krízovej situácie banky Banco Popular, SRB mala dospieť k záveru, že táto spoločnosť nespĺňala podmienky na to, aby bola považovaná za nezávislého hodnotiteľa, keďže mala významné skutočné alebo potenciálne záujmy, ktoré mohli ovplyvniť alebo mohli byť primerane vnímané ako ovplyvňujúce jej úsudok v rámci ocenenia 3 v zmysle článku 41 delegovaného nariadenia 2016/1075.

- 129 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že SRB nezohľadnila skutočnosť, že hodnotiacia spoločnosť bola počas 25 rokov, až do roku 2016, audítorom banky Banco Santander.
- 130 V tejto súvislosti treba uviesť, že v konaní týkajúcom sa práva byť vypočítaný niektorí dotknutí akcionári a veritelia predložili pripomienky týkajúce sa nezávislosti hodnotiacej spoločnosti, ktorá bola údajne ohrozená skutočnosťou, že táto spoločnosť poskytovala v minulosti, pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, banke Banco Santander audítorské služby.
- 131 V napadnutom rozhodnutí SRB v odpovedi na tieto pripomienky konštatovala, že audítorské služby, ktoré poskytovala hodnotiacia spoločnosť banke Banco Santander, nemuseli byť zohľadnené pri posúdení nezávislosti, ktoré vykonala 23. mája 2017 v čase jej poverenia, keďže toto posúdenie bolo vykonané vo vzťahu k banke Banco Popular. SRB uviedla, že k tomuto dátumu nebolo posúdenie nezávislosti hodnotiacej spoločnosti vo vzťahu k potenciálnym nadobúdateľom vykonané, keďže jednak nebolo stanovené právnym rámcem a jednak sa postup oceňovania odlišuje od postupu predaja, ktorý určoval nadobúdateľa. Konkrétne hodnotiacia spoločnosť nemala pred prijatím programu riešenia krízovej situácie prístup k informáciám týkajúcim sa mien potenciálnych nadobúdateľov alebo totožnosti nadobúdateľa.
- 132 SRB sa domnievala, že vzhľadom na rozsah a cieľ ocenenia 3 audítorské služby, ktoré v minulosti poskytovala hodnotiacia spoločnosť banke Banco Santander, nenarušili jej nezávislosť, pokiaľ ide o vykonanie ocenenia 3, a nevytvárali skutočný alebo potenciálny spoločný záujem alebo konflikt záujmov v zmysle článku 41 delegovaného nariadenia 2016/1075. Konkrétne uviedla, že ocenenie 3 sa týkalo výlučne aktív a pasív banky Banco Popular pred jej predajom banke Banco Santander, a nie aktív a pasív banky Banco Santander.
- 133 Treba teda vziať do úvahy, že ku dňu určenia hodnotiacej spoločnosti za nezávislého hodnotiteľa, teda 23. mája 2017, nebola totožnosť nadobúdateľa známa, a preto nebolo možné zohľadniť väzby medzi hodnotiacou spoločnosťou a bankou Banco Santander. Navyše treba uviesť, že v čase svojho určenia za hodnotiteľa už hodnotiacia spoločnosť neposkytovala banke Banco Santander audítorské služby, čo žalobkyňa navyše ani netvrdí.
- 134 Okrem toho podľa článku 41 ods. 4 písm. a) delegovaného nariadenia 2016/1075 je na účely preukázania existencie skutočného alebo potenciálneho podstatného spoločného záujmu alebo konfliktu záujmov v zmysle odseku 1 tohto článku relevantné poskytovanie služieb nezávislého hodnotiteľa vrátane predchádzajúceho poskytovania služieb príslušnému subjektu a osobám uvedeným v odseku 3, a najmä prepojenie medzi týmito službami a prvkami s významom pre ocenenie.
- 135 Žalobkyňa pritom neuvádza nijaké tvrdenie, ktoré by malo preukázať existenciu prepojenia medzi audítorskými službami, ktoré boli poskytnuté banke Banco Santander hodnotiacou spoločnosťou, a skutočnosťami relevantnými pre ocenenie 3, ktoré sa týkalo len ocenenia banky Banco Popular, a nie ocenenia banky Banco Santander.
- 136 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že poverenie hodnotiacej spoločnosti bankou Banco Santander ako poradcu pri operáciách, ktoré viedli k uzavretiu dohôd medzi touto bankou a niektorými investormi banky Banco Popular, ktorí uplatnili nároky súdnou alebo mimosúdnou cestou, preukazuje existenciu skutočného alebo potenciálneho spoločného záujmu medzi hodnotiteľom a dotknutým subjektom v zmysle článku 41 delegovaného nariadenia 2016/1075. Podľa žalobkyne osobu, ktorá bezprostredne po riešení krízovej situácie poskytuje poradenstvo nadobúdateľovi subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, v oblasti, ktorá priamo súvisí so spormi vyplývajúcimi

z riešenia krízovej situácie, nemožno považovať za nezávislú vo vzťahu k osobe, ktorá ju poverila. Okrem toho banka Banco Santander poverila hodnotiacu spoločnosť preto, že táto spoločnosť mala informácie o banke Banco Popular z dôvodu jej účasti na ocenení 2.

- 137 V konaní týkajúcom sa práva byť vypočutý niektorí dotknutí akcionári a veritelia tiež predložili pripomienky týkajúce sa nezávislosti hodnotiacej spoločnosti, ktorá bola údajne ohrozená skutočnosťou, že v období po riešení krízovej situácie banky Banco Popular táto spoločnosť poskytovala Banco Santander služby týkajúce sa integrácie Banco Popular alebo poskytnutia čiastočnej náhrady zo strany Banco Santander niektorým veriteľom banky Banco Popular.
- 138 V odpovedi na tieto pripomienky v napadnutom rozhodnutí SRB konštatovala, že tieto služby nepreukazujú podstatné spoločné záujmy alebo konflikt záujmov v zmysle článku 41 ods. 2 a 4 delegovaného nariadenia 2016/1075 s príslušnou osobou v zmysle článku 41 ods. 3 toho istého delegovaného nariadenia.
- 139 Po prvé SRB mala za to, že vzhľadom na rozsah a cieľ ocenenia 3 nemôžu služby poskytované hodnotiacou spoločnosťou po riešení krízovej situácie týkajúcej sa podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti ovplyvniť ocenenie 3 a skutočnosti, ktoré obsahuje. Navyše uviedla, že ocenenie 3 nemohlo ovplyvniť postavenie banky Banco Popular alebo banky Banco Santander, keďže určilo len to, či by sa dotknutým akcionárom a veriteľom mala poskytnúť náhrada prostredníctvom SRF.
- 140 Po druhé SRB sa domnievala, že v každom prípade po prijatí programu riešenia krízovej situácie poskytla hodnotiacia spoločnosť dodatočné uistenia s cieľom zabezpečiť, aby služby poskytované banke Banco Santander nemohli viesť k súčasným alebo potenciálnym podstatným spoločným záujmom alebo konfliktu záujmov. SRB uviedla, že hodnotiacia spoločnosť vo svojom vyhlásení z 18. decembra 2019 potvrdila, že žiadna zo služieb poskytovaných banke Banco Santander nesúvisela s ocenením aktív alebo pasív, ktoré boli predmetom ocenenia 3, ani s finančnými informáciami, ktoré sa ich týkajú. Okrem toho uviedla, že hodnotiacia spoločnosť potvrdila, že medzi vykonanou činnosťou v súvislosti s vykonaním ocenenia a inými projektmi neexistuje tok informácií vzhľadom na zavedené ochranné opatrenia a jej protokoly o dôvernosti informácií.
- 141 Konkrétne, pokiaľ ide o služby týkajúce sa integrácie banky Banco Popular, SRB uviedla, že hodnotiacia spoločnosť dostatočne spresnila, že hoci poskytovala poradenské služby banke Banco Santander, tieto služby nesúviseli so službami poskytovanými SRB, netýkali sa žiadnej otázky v súvislosti so službami oceňovania poskytovanými SRB a nezahŕňali ani oceňovacie alebo právne služby súvisiace s bankou Banco Popular.
- 142 Pokiaľ ide o služby týkajúce sa poskytnutia náhrady zo strany Banco Santander niektorým veriteľom banky Banco Popular, SRB v odôvodnení 93 napadnutého rozhodnutia uviedla, že hodnotiacia spoločnosť spresnila, že tieto služby nesúviseli s právnymi poradenstvom alebo poradenskými službami týkajúcimi sa týchto nárokov. Bola konkrétne poverená, aby navrhla a zaviedla riešenie jednotného koordinačného centra na zhromažďovanie informácií týkajúcich sa správy mimosúdnych a súdnych nárokov s cieľom zvýšiť efektívnosť a skrátiť čas potrebný na ich správu. Úlohy hodnotiacej spoločnosti spočívali konkrétne v službách súvisiacich s monitorovaním a evidovaním administratívnych informácií a prípravou pravidelných správ. Táto spoločnosť navyše dodala, že sa nezúčastnila na činnostiach súvisiacich s právnou obranou, keďže Banco Santander využila na účely uplatnenia týchto nárokov externé advokátske kancelárie a že tiež nestanovila ani nevypočítala výšku náhrad, ktoré Banco Santander ponúkla klientom banky Banco Popular.

- 143 Treba uviesť, že počas celého postupu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular SRB v súlade s jej povinnosťou zabezpečovala, aby hodnotiacia spoločnosť spĺňala požiadavky nezávislosti a najmä požiadavky týkajúce sa neexistencie konfliktu záujmov stanovené v článku 41 delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 144 V priebehu verejného obstarávania, ktoré viedlo k uzatvoreniu osobitnej zmluvy s hodnotiacou spoločnosťou, tak táto spoločnosť 18. mája 2017 predložila SRB vyhlásenie o neexistencii konfliktu záujmov vo vzťahu k banke Banco Popular. Dňa 23. mája 2017, ku dňu svojho určenia za hodnotiteľa, predložila aj vyhlásenie o jej nezávislosti v súlade s delegovaným nariadením 2016/1075, v ktorom najmä uviedla, že pozná právne požiadavky, a že v prípade potreby boli prijaté vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby ani ona, ani žiadny člen tímu navrhnutého na plnenie osobitnej zmluvy nemali podstatný záujem v zmysle článku 41 delegovaného nariadenia 2016/1075. Zaviazala sa prijať všetky potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby akákoľvek budúca služba poskytovaná iným stranám neohrozila jej nezávislosť. Uviedla, že akékoľvek doplnenie nových členov jej tímu bude podmienené dodržaním požiadaviek nezávislosti, ako aj podliehať schváleniu zo strany SRB.
- 145 Po tom, čo bola hodnotiacia spoločnosť 21. septembra 2017 a 11. apríla 2019 určená za hodnotiteľa, poskytla dodatočné vyhlásenia týkajúce sa jej nezávislosti v nadväznosti na doplnenie tímu pracujúceho na ocenení 3 o nových členov. Okrem toho 18. decembra 2019 predložila vyhlásenie o neexistencii konfliktu záujmov, v ktorom potvrdila, že 15. novembra 2019 so zreteľom na svoje systémy a kontroly bola a je na účely vypracovania ocenenia 3 nezávislá a že si nie je vedomá žiadnych konfliktov s inými činnosťami, ktoré vykonávala, ani žiadnych individuálnych konfliktov záujmov.
- 146 Treba uviesť, že hodnotiacia spoločnosť vo svojom vyhlásení z 18. decembra 2019 vypracovanom na žiadosť SRB v nadväznosti na pripomienky dotknutých akcionárov a veriteľov v rámci konania týkajúceho sa práva byť vypočutý uviedla služby, ktoré poskytla banke Banco Santander, a spresnila, že neexistuje prepojenie medzi službami, ktoré poskytovala banke Banco Santander, a službami, ktoré poskytla SRB na účely vykonania ocenenia 3 alebo vypracovania objasňujúceho dokumentu. Dodala, že neposkytla služby týkajúce sa posúdenia alebo finančné informácie o aktívach a pasívach, ktoré sú predmetom ocenenia 3.
- 147 SRB v odôvodnení 93 napadnutého rozhodnutia, ktoré je uvedené v bode 142 vyššie, prevzala vysvetlenia hodnotiacej spoločnosti. SRB tak konštatovala, že vo vyhlásení z 18. decembra 2019 hodnotiacia spoločnosť poskytla dodatočné záruky s cieľom zabezpečiť, aby služby poskytnuté banke Banco Santander týkajúce sa vyplatenia náhrady určitým veriteľom banky Banco Popular po riešení krízovej situácie nemohli viesť ku skutočnému alebo potenciálnemu podstatnému spoločnému záujmu alebo konfliktu záujmov v zmysle článku 41 ods. 2 a článku 41 ods. 4 písm. a) delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 148 Žalobkyňa však nevysvetľuje, akým spôsobom mohli tieto služby ovplyvniť úsudok hodnotiacej spoločnosti pri vykonávaní ocenenia 3 v zmysle článku 41 ods. 2 delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 149 Z toho vyplýva, že tvrdenia žalobkyne nemôžu spochybniť posúdenie SRB, podľa ktorého služby poskytované hodnotiacou spoločnosťou banke Banco Santander nepreukazujú existenciu významných skutočných alebo potenciálnych záujmov, ktoré mohli ovplyvniť alebo mohli byť primerane vnímané ako ovplyvňujúce úsudok hodnotiacej spoločnosti v zmysle článku 41 delegovaného nariadenia 2016/1075.

- 150 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že väzby medzi hodnotiacou spoločnosťou a bankou Banco Santander vyvolávajú z pohľadu tretích osôb podozrenie zo zaujatosti, čo bráni tomu, aby bola považovaná za nezávislého hodnotiteľa. Nestrannosť predpokladá neexistenciu zaujatosti alebo zvýhodňovania. Domnieva sa však, že ocenenie 3 by mohlo mať negatívne účinky na banku Banco Santander, poškodí jej postavenie v sporoch týkajúcich sa riešenia krízovej situácie banky Banco Popular alebo by mohlo umožniť bývalým akcionárom banky Banco Popular uplatniť návrhy na vyplatenie náhrad.
- 151 Treba uviesť, že v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 99 a 100 vyššie požiadavka nestrannosti, uplatňovaná na hodnotiacu spoločnosť, zahŕňa všetky okolnosti, ktoré sa môžu pred tretími osobami odôvodnene javiť ako spôsobilé ovplyvniť jej nezávislosť. Na preukázanie porušenia tejto požiadavky musia väzby medzi touto spoločnosťou a bankou Banco Santander predstavovať okolnosť, ktorá môže vyvolať legitímne pochybnosti, pokiaľ ide o prípadnú zaujatosť.
- 152 Aby teda bolo možné konštatovať, že SRB mala zohľadniť zdanie nedostatku objektivity alebo nestrannosti hodnotiacej spoločnosti z dôvodu jej väzieb s bankou Banco Santander, je potrebné preukázať, že keď hodnotiacia spoločnosť v ocenení 3 mala za to, že s dotknutými akcionármi a veriteľmi by sa v rámci bežného konkurzného konania nezaobchádzalo lepšie ako v prípade riešenia krízovej situácie, mala v úmysle uprednostniť riešenie krízovej situácie.
- 153 V napadnutom rozhodnutí SRB uviedla, že vzhľadom na cieľ ocenenia 3, ktorým je určiť, či by sa s dotknutými akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie v rámci hypotetického bežného konkurzného konania, toto ocenenie nemôže mať vplyv na predaj banky Banco Popular a nemôže ovplyvniť postavenie banky Banco Santander. SRB mala za to, že ocenenie 3 malo účinok len voči nej, keďže v prípade rozdielu v zaobchádzaní by musela vyplatiť náhradu prostredníctvom SRF.
- 154 V tejto súvislosti treba po prvé pripomenúť, že v ocenení 3 ocenila hodnotiacia spoločnosť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular v rámci hypotetického bežného konkurzného konania a odhadla, že dotknutým akcionárom a veriteľom by v prípade, že by bola Banco Popular v čase riešenia krízovej situácie zlikvidovaná, nebola vyplatená náhrada. SRB na základe porovnania výsledku tohto posúdenia so skutočnou situáciou dotknutých akcionárov a veriteľov vyplývajúcou z riešenia krízovej situácie dospela k záveru, že nemajú nárok na akúkoľvek náhradu podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014.
- 155 Aj za predpokladu, že by hodnotiacia spoločnosť v ocenení 3 dospela k záveru, že s dotknutými akcionármi a veriteľmi by sa v prípade likvidácie banky Banco Popular zaobchádzalo lepšie než v dôsledku riešenia krízovej situácie, náhradu, ktorá by z toho mohla vyplývať, by vyplatila SRF a nie Banco Santander.
- 156 Po druhé treba poznamenať, že hypotéza, podľa ktorej by ocenenie vykonané na základe článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014 ukázalo, že s akcionármi a veriteľmi subjektu by sa zaobchádzalo lepšie, než v prípade riešenia krízovej situácie tohto subjektu, je neoddeliteľnou súčasťou fungovania mechanizmu riešenia krízových situácií stanoveného v nariadení č. 806/2014, keďže zavádza mechanizmus poskytovania náhrad na základe zásady, podľa ktorej sa s nijakým veriteľom nezaobchádza horšie, ktorá je zakotvená v jeho článku 15 ods. 1 písm. g).

- 157 Okrem toho treba zdôrazniť, že skutočnosť, že dotknutí akcionári a veritelia mohli dosiahnuť splatenie časti svojich pohľadávok v rámci bežného konkurzného konania, neznamená, že rozhodnutie o začatí postupu riešenia krízovej situácie banky bolo nesprávne a že tento postup nebol potrebný a odôvodnený, keďže cieľom riešenia krízovej situácie je zabrániť likvidácii systémovo významnej banky.
- 158 Na rozdiel od toho, čo tvrdila žalobkyňa na pojednávaní, teda výsledok ocenenia 3 nemá vplyv ani na zákonnosť a legitimitu rozhodnutia o začatí postupu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular, ani na výsledok tohto riešenia krízovej situácie, t. j. jej predaj banke Banco Santander.
- 159 Navyše treba pripomenúť, že ocenenie 2 malo iný účel ako ocenenie 3, a to odhadnúť hodnotu celej banky Banco Popular pre prípadného nadobúdateľa v rámci uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Odhad hodnoty aktív banky Banco Popular v rámci hypotetického bežného konkurzného konania, ktorý bol vykonaný v ocenení 3 teda nemôže spochybníť posúdenie vykonané v ocenení 2, a teda ani predaj banky Banco Popular banke Banco Santander za jedno euro.
- 160 Okrem toho podľa článku 85 ods. 4 posledného pododseku smernice 2014/59 prípadné zrušenie rozhodnutia o riešení krízovej situácie nemôže viesť k zmene podmienok predaja Banco Popular banke Banco Santander. Bez ohľadu na výsledok ocenenia 3 teda nemožno spochybníť predaj Banco Popular banke Banco Santander za cenu jedného eura.
- 161 Po tretie na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, posúdenie vykonané v ocenení 3 nemôže odôvodniť vznik práva dotknutých akcionárov a veriteľov na vyplatenie náhrady zo strany banky Banco Santander.
- 162 V tejto súvislosti stačí uviesť, že Súdny dvor konštatoval, že tak žaloba o náhradu škody, ako aj žaloba o neplatnosť vyžadujú buď to, aby úverová inštitúcia alebo investičná spoločnosť, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo jej právny nástupca odškodnili akcionárov za straty, ktoré vznikli v dôsledku výkonu právomoci odpísania a konverzie pasív tohto subjektu priznanej orgánu na riešenie krízových situácií, alebo aby v celom rozsahu vrátili sumy investované pri upísaní akcií, ktoré boli odpísané na základe tohto postupu riešenia krízovej situácie. Takéto žaloby by spochybnili celé ocenenie, na ktorom sa zakladá rozhodnutie o riešení krízovej situácie, pretože zloženie imania patrí medzi objektívne údaje tohto ocenenia. Ako uviedol generálny advokát Richard de la Tour v bodoch 82 a 95 svojich návrhov, bránilo by to samotnému postupu riešenia krízovej situácie, ako aj dosiahnutiu cieľov sledovaných smernicou 2014/59 [rozsudok z 5. mája 2022, Banco Santander (Riešenie krízovej situácie banky Banco Popular), C-410/20, EU:C:2022:351, bod 43].
- 163 Z vyššie uvedeného vyplýva, že vzhľadom na to, že ocenenie 3 bez ohľadu na jeho výsledok nemohlo ovplyvniť situáciu banky Banco Santander, ju hodnotiaca spoločnosť nemohla zvýhodniť. Preto väzby medzi nimi nemôžu vyvolať oprávnenú pochybnosť, pokiaľ ide o existenciu prípadnej zaujatosti, ani spôsobiť nedostatok objektivity alebo nestrannosti hodnotiacej spoločnosti. Tieto väzby nepredstavovali okolnosť, ktorá by mohla spochybníť jej nezávislosť na účely vykonania ocenenia 3 a jej určenia za nezávislého hodnotiteľa zo strany SRB.
- 164 Z toho vyplýva, že druhú časť prvého žalobného dôvodu, a teda aj celý prvý žalobný dôvod treba zamietnuť.

O tretom žalobnom dôvode založenom na tom, že ocenenie 3 sa zakladá na nesprávnom posúdení finančného stavu banky Banco Popular v čase riešenia jej krízovej situácie

- 165 V žalobe sa žalobkyňa tretím žalobným dôvodom v podstate domáhala, aby Všeobecný súd prostredníctvom opatrenia na zabezpečenie priebehu konania nariadil, aby *Juzgado Central de Instrucción no 4 Audiencia Nacional* (vyšetrujúci sudca č. 4 Ústredného súdu, Španielsko) predložil znalecký posudok Národnej banky Španielska z 8. apríla 2019 týkajúci sa banky Banco Popular.
- 166 Podaním doručeným Všeobecnému súdu 2. septembra 2022 žalobkyňa predložila tento posudok ako nový návrh na vykonanie dôkazu na základe článku 85 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Žalobkyňa uviedla, že z tohto dôvodu berie späť svoj návrh na vykonanie dokazovania.
- 167 Na pojednávaní žalobkyňa tvrdila, že znalecký posudok Národnej banky Španielska obsahuje stav majetku banky Banco Popular bezprostredne pred riešením krízovej situácie a že umožnil posúdiť potenciál banky spravovať svoje aktíva a pasíva v prípade pokračovania v jej činnosti. Vysvetlila, že tento posudok je zásadný pre uplatnenie kritéria podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti a na základe tohto kritéria pre vykonanie alternatívneho ocenenia k oceneniu 3.
- 168 SRB a Španielske kráľovstvo tvrdili, že tento posudok nie je relevantný, keďže sa týkal hodnoty banky Banco Popular v decembri 2016. SRB najmä tvrdí, že tento posudok sa týka skutočností, ktoré nie sú relevantné na účely posúdenia kontrafaktuálneho zaobchádzania alebo porovnania vykonaného v ocenení 3 a ktoré neboli v napadnutom rozhodnutí posúdené.
- 169 Ako uviedlo Španielske kráľovstvo, tento znalecký posudok bol predložený v rámci trestného konania týkajúceho sa zodpovednosti banky Banco Popular a jej vedúcich pracovníkov pri zvýšení základného imania uskutočneného v rozpočtovom roku 2016, ktoré bolo založené na informáciách týkajúcich sa účtovných a finančných výkazov banky, poskytnutých investorom prostredníctvom emisných prospektov, ktoré neodrážali jej skutočnú hospodársku situáciu.
- 170 Treba uviesť, že v znaleckom posudku Národnej banky Španielska, sú hlavné závery zhrnuté takto: po prvé, príčinou riešenia krízovej situácie Banco Popular boli tri vlny úniku vkladov v druhom štvrtroku 2017; po druhé, ročná účtovná závierka obsiahnutá v prospekte o zvýšení základného imania v roku 2016 nebola v súlade s niektorými požiadavkami účtovných predpisov, najmä s klasifikáciou refinancovaných operácií ako pochybných; a po tretie, niektoré predpoklady použité pri vypracovaní odhadov obsiahnutých v prospekte boli príliš optimistické.
- 171 Žalobkyňa v žalobe tvrdí, že v znaleckom posudku Národnej banky Španielska sa uvádza, že straty, ktoré utrpeli investori, neboli spôsobené nedostatkom majetku banky Banco Popular na pokrytie strát, ale nemožnosťou uspokojiť vysoké požiadavky na výber vkladov. Tento posudok uvádza, že podľa ročnej účtovnej závierky za rok 2016 mala banka Banco Popular kladné čisté aktíva vo výške 11,088 miliárd eur a bola zisková, že riešenie krízovej situácie banky Banco Popular bolo spôsobené problémom výberu vkladov, že k mimoriadne významnému výberu vkladov došlo 23. mája 2017 po rozhovore s predsedníčkou SRB na televíznom kanáli Bloomberg, že Banco Popular dostala 5. júna 2017 núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity zo strany Národnej banky Španielska vo výške 9,5 miliardy eur a že správna rada banky Banco Popular listom zo 6. júna 2017 požiadala ECB, aby vyhlásila, že banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ale tiež uviedla, že je potrebné pokračovať v hľadaní súkromného riešenia. Z tohto posudku údajne

vyplýva, že hoci by Banco Popular mala vážny problém s likviditou, jej vlastný kapitál bol pred riešením krízovej situácie kladný, a to aj pri zohľadnení účtovných úprav, ktoré sa ešte mali vykonať, a napriek možnému nedodržaniu ukazovateľov platobnej schopnosti stanovených právnymi predpismi.

- 172 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že posúdenie rozdielu v zaobchádzaní vykonané v ocenení 3 spočívalo v porovnaní skutočného zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v dôsledku riešenia krízovej situácie banky Banco Popular a zaobchádzania, ktoré by sa na nich vzťahovalo, ak by subjekt vstúpil do bežného konkurzného konania v čase, keď sa prijalo rozhodnutie o opatrení na riešenie krízových situácií. Znalecký posudok Národnej banky Španielska sa však týka udalostí, ktoré predchádzali riešeniu krízovej situácie banky Banco Popular, a to zvýšenia základného imania v roku 2016 a výberu vkladov v prvom štvrtroku 2017, ktoré neboli na vykonanie ocenenia 3 relevantné.
- 173 Okrem toho žalobkyňa nevysvetľuje, prečo by mali byť udalosti analyzované v znaleckom posudku Národnej banky Španielska týkajúce sa situácie banky Banco Popular pred riešením krízovej situácie zohľadnené v ocenení 3 alebo v napadnutom rozhodnutí. Neuvádza ani, ktoré tvrdenie uvedené v žalobe alebo replike má tento posudok podporiť.
- 174 Treba však uviesť, že žalobkyňa žiadala o predloženie tohto posudku, aby mohla vykonať svoje vlastné ocenenie. Na pojednávaní žalobkyňa spresnila, že tento posudok je nevyhnutný na vykonanie ocenenia banky Banco Popular ako podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti.
- 175 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že z analýzy druhého žalobného dôvodu vyplýva, že v ocenení 3 sa mal zohľadniť scenár likvidácie. Z toho vyplýva, že ocenenie, ktoré žalobkyňa navrhuje vykonať na základe znaleckého posudku Národnej banky Španielska, je v každom prípade irelevantné a nemôže preukázať existenciu zjavne nesprávneho posúdenia v ocenení.
- 176 Treba teda konštatovať, že nový návrh na vykonanie dôkazu predložený žalobkyňou 2. septembra 2022, konkrétne znaleckého posudku Národnej banky Španielska, nie je relevantný na účely posúdenia zákonnosti napadnutého rozhodnutia bez toho, aby bolo potrebné preskúmať, či žalobkyňa odôvodnila jeho oneskorené predloženie.
- 177 Pokiaľ ide o tvrdenia uvedené v žalobe, s výnimkou návrhu na predloženie znaleckého posudku Národnej banky Španielska, žalobkyňa len tvrdí, že o riešení krízovej situácie banky Banco Popular sa rozhodlo z dôvodu nedostatku likvidity a nie z dôvodu majetkovej nerovnováhy, pričom je zarážajúce, že ocenenie 3 neodkazuje na trhovú hodnotu banky Banco Popular v čase riešenia krízovej situácie, ktorá by predstavovala minimálnu hodnotu ocenenia každej kótovanej spoločnosti. Ku dňu riešenia krízovej situácie predstavovala trhovú hodnotu banky Banco Popular 1,33 miliardy eur, pričom posledná zatváracia cena akcie bola 0,317 eura.
- 178 Stačí konštatovať, že žalobkyňa nevysvetľuje, ako by mohlo byť zohľadnenie trhovej hodnoty banky Banco Popular užitočné pri určení zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v rámci bežného konkurzného konania pri vykonaní ocenenia podľa scenára likvidácie. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/344 metóda na vykonanie tohto ocenenia je obmedzená na určenie diskontovanej sumy očakávaných peňažných tokov v rámci bežného konkurzného konania.
- 179 Toto tvrdenie preto treba zamietnuť ako neúčinné.

180 Z toho vyplýva, že tretí odvolací dôvod treba zamietnuť a v dôsledku toho treba žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

181 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila SRB, v súlade s jej návrhmi.

182 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Španielske kráľovstvo teda znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Laura Molina Fernández znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB).

3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

van der Woude

De Baere

Steinfatt

Kecsmár

Kingston

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. novembra 2023.

Podpisy